klostę nuo 90 cm iki 1,6 m storio kultūriniai sluoksniai. Iki 1 m storio kultūriniai sluoksniai rasti šurfuose 8 ir 15, iki 1,6 m storio kultūrinių sluoksnių yra šurfe 5. Virš pirminio žemės paviršiaus susiklostęs nuo 15 iki 80 cm storio tamsiai pilko juodžemio sluoksnis, kuris pagal radinius datuojamas XVI–XIX a. Tai vienintelis archeologiniu požiūriu vertingi kultūriniai sluoksniai. Šurfuose 1–4 virš pirminio žemės paviršiaus, kurį sudaro oksiduotas priesmėlis, yra susiklostęs iki 25 cm storio pilko juodžemio sluoksnis. Aukščiau supilti iki 40 cm storio smėlio, priesmėlio sluoksniai, iškasti iš gilesnių geologinių sluoksnių. Atrodytų, kad į R nuo sklypo Puodžių g. 22 XVI–XVII a. buvo atliekami didesnės apimties žemės darbai, galbūt susiję su mūrinių rūsių statyba. Tyrimų metu surastus archeologinius radinius sudaro nedidelės XVI–XIX a. buitinės keramikos ir krosnių koklių šukės. Dauguma archeologinių radinių buvo surinkti apatiniame pilko juodžemio sluoksnyje ir nemažą jų dalį sudaro vėlyvos, XVIII–XIX a. ar net XX a. I pusės buitinės keramikos šukės. Labai mažai rasta koklių šukių, o jų fragmentai nedideli, sunkiai įžvelgiamas jų ornamentas.

Medinių pastatų mūrinių pamatų liekanų rasta šurfuose 14–15. Tai iš įvairaus formato plytų ir smulkių lauko riedulių sumūryti medinių pastatų pamatai, rišti baltu kalkių skiediniu. Pamatai orientuoti ŠV–PR kryptimi, išilgai Puodžių gatvės ir datuojami XVII a. pabaiga – XIX a., keletas pamatų liekanų datuojami XX a. I puse. Pamatai nepatenka į gręžiamų polių vietas ir išliks nesuardyti savo vietose. Viršutinius sluoksnius sudaro XIX–XX a. susiklostę ir supilti griuvenų, pilkos žemės, priesmėlio, skaldos sluoksniai ir asfalto paviršius tyrinėto kiemo P dalyje.

Puodžių St. 22

At Kaunas, Puodžių St. 22, the investigation's 23 test pits (a total of 93 m^2) excavated at the planned sites for bored piles revealed cultural layers that were from 90 cm to 1.6 m thick. Only the lower, up to 80 cm thick dark grey black soil layer, which, based on the finds, dates to the 16th–19th centuries, was archaeologically valuable. The finds consist of 16th–19th-century stove tile fragments and sherds of household pottery. The remains of a masonry foundation from a 17th–19th-century wooden building were discovered in test pits 14–15.

KĖDAINIAI

Algirdas Juknevičius

Kėdainių Didžiosios Rinkos aikštės tyrimai 2016–2017 m.

Didžioji Rinka plyti dešiniajame Nevėžio krante Kėdainių miesto R pakraštyje. Aikštė pailgo stačiakampio pavidalo, 110x60 m dydžio, grįsta betoninėmis trinkelėmis, visu perimetru apstatyta mūriniais pastatais. Stačiakampė 135x110 m aikštė suplanuota XVI a. pabaigoje (istoriko J. Okso duomenimis, po 1590 m., Kėdainiams suteikus savivaldą). Dešiniojo Nevėžio kranto R pakraštyje, užpelkėjusios Nevėžio senvagės ir pakilios jos terasos vietose. Aikštė buvo dviejų lygių – žemo ir pakilaus. Pastarajame XVII a. viduryje buvo pastatyta evangelikų reformatų bažnyčia, rotušė, krautuvės. Žemoji 110x60 m dydžio aikštės dalis tapo pagrindine Kėdainių turgaviete, kuri gyvavo iki I Pasaulinio karo. XVI a. pabaigoje prie aikštės buvo suformuoti sklypai, kurių savininkai išvardyti 1604 m. lapkričio 20 d. miesto inven-

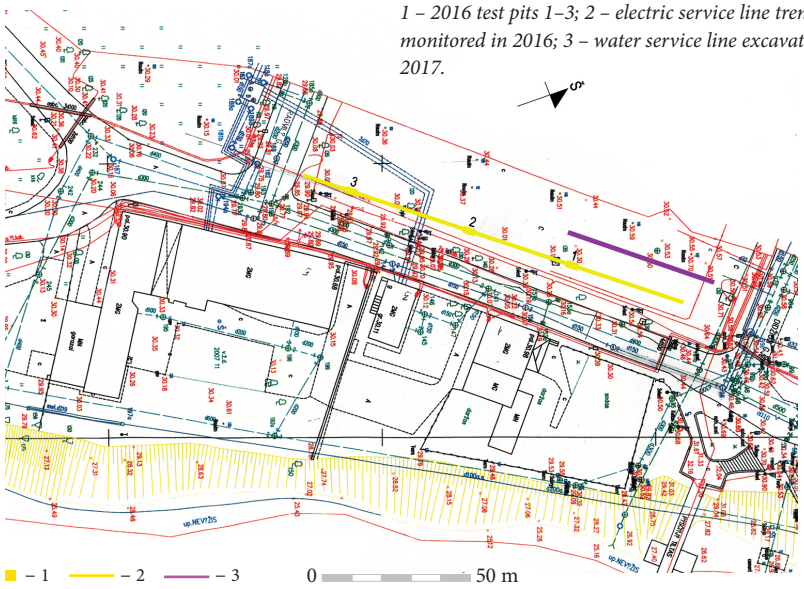
toriaus sąraše (*Lietuvos inventoriai XVII a.*, V., 1962, p. 24–25). Aikštė kontūrus įgavo 1654 m., pastačius rotušę ir suformavus bei apstačius prekybinėmis eilėmis V kraštinę. Nuo 1652 iki 1654 m. šioje vietoje būta evangelikų reformatų bažnyčios šventoriaus. Jo tvoros mūrinis pamatas ir žmonių palaikai atkasti 1985 m. (*LIIR*, f. 1, b. 149). Aikštėje vyko tradiciniai turgūs, triukšmingos mugės, karinės pratybos, paradai, buvo rengiamos įvairios šventės ir iškilmingos miesto savininkų sutiktuvės. Autentišką vaizdą aikštė prarado per 1959–1961 m. rekonstrukciją. Jos pakraščiuose ir viduryje buvo pasodinta istorinei erdvei nebūdingų medžių ir krūmynų, pastatyta informacinių stendų, aikštė padengta asfaltu. Po rekonstrukcijos aikštė tapo skveru ir juo buvo iki 1974 m. Tais metais pradėta restauruoti rotušė ir prie jos stovintis renesansinių formų dviejų aukštų mūrinis namas. 1986–1987 m. aikštės V pakraštyje pastačius vaikų prekių parduotuvę „Saulutė“, aikštė įgavo autentišką erdvę. Dabartinis vaizdas aikštei suteiktas 2004–2005 m., iškirtus dalį medžių, padengus aikštę betoninėmis trinkelėmis su lauko riedulių intarpais, pastačius Š dalyje paminklą Jonušui Radvilai.

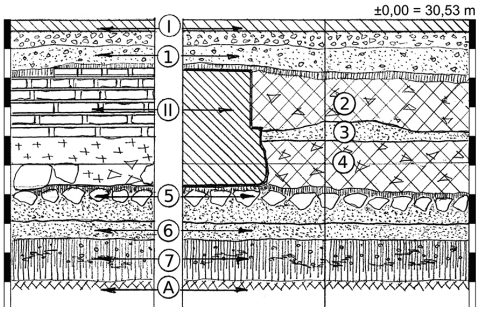
Didžiojoje Rinkoje archeologiniai tyrimai vykdyti 2016 ir 2017 m. Numatomo tiesti ir tiesiamo elektros įvado vietoje 2016 m. atlikus žvalgomuosius tyrimus ir žvalgymus, ištirtas bendras 29,2 m^2 plotas. Pradžioje būsimo elektros įvado 3 vietose (Š dalyje, viduryje ir P dalyje) iškasti šurfai ištiriant 12 m^2, vėliau žvalgyta kasama 73 m ilgio, 40 cm pločio ir 80 cm gylio įvado tranšėja (17,2 m^2 plotas) (1 pav.).

Tyrinėtoje vietoje atkastas 1,5–2,2 m storio kultūrinis sluoksnis su 6 horizontais. 4 horizontai yra XX a. I pusės – XVII a. I pusės grįstos aikštės, du horizontai – XIV a. sodžiaus ir XV a. I pusės – XVI a. I pusės gyvenvietės. I kul-

1 pav. Tyrinėtų vietų situacijos planas: 1 – 2016 m. tirti šurfai 1–3; 2 – 2016 m. žvalgyta elektros įvado tranšėja; 3 – 2017 m. tirtas vandentiekio įvadas. A. Juknevičiaus brėž.

Fig. 1. Situation plan of the excavated locations: 1 – 2016 test pits 1–3; 2 – electric service line trench monitored in 2016; 3 – water service line excavated in 2017.

2 pav. Kultūrinio sluoksnio pjūvis šurfe 1: 1 – I aikštės betoninės trinkelės; 1 – skaldos ir žvyro sluoksniai; 2 – tamsiai pilka permaišyta žemė; II – mūrinis pamatas; 3 – pilkšvas smėlis; 4 – tamsiai pilka permaišyta žemė; 5 – pilkšvas smėlis, lauko rieduliai; 6 – pilkšvas smėlis; 7 – kietai sumintas juodžemis, akmenukai, sudūlėjusi mediena; A – Nevėžio slėnio sąnašos. A. Juknevičiaus brėž.

Fig. 2. The cultural layer profile in test pit 1: 1 – concrete paving bricks from square I; 1 – crushed stone and gravel layers; 2 – dark grey mixed soil; II – masonry foundation; 3 – greyish sand; 4 – dark grey mixed soil; 5 – greyish sand and fieldstones; 6 – grey sand; 7 – hard-packed black soil, small stones, and rotten wood; A – Nevėžis valley deposits.

tūrinio sluoksnio horizontas su XX a. I pusės aikštės sluoksnių fragmentais atkastas 36 cm gylyje H_{abs} 30,53 m. Jį sudaro 12–15 cm gelsvas žvyras, permaišytas su moliu ir 28–48 cm tamsiai pilka permaišyta žemė su plytų duženomis. Pastaroji supilta aukštinant aikštės paviršių ir grindžiant jį lauko rieduliais (2:2 pav.). Šie dėti ant supilto gelsvo žvyro, permaišyto su moliu. Po I Pasaulinio karo aikštėje įrengiant skverą, grindinio rieduliai nurinkti, žvyras vietomis nukastas.

II horizontas su XVIII a. II pusės – XX a. pradžios aikštės sluoksnių fragmentais atkastas 70 cm gylyje. Jį sudaro du sluoksniai: 8–15 cm storio pilkšvas smėlis ir 32 cm storio tamsiai pilka permaišyta žemė su plytų duženomis (2:3, 4 pav.). Pastaroji, kaip I sluoksnio horizonte, supilta aukštinant aikštės paviršių. Virš jos buvo pilkšvas smėlis lauko rieduliams sudėti. Smėlis vietomis nukastas, o lauko rieduliai nurinkti. Tai veikiausiai padaryta tarpukariu, pergrindžiant aikštę. Šiam kultūrinio sluoksnio horizontui priskirtinas ir mūrinio pamato fragmentas, atkastas aikštės Š dalyje 36 cm gylyje (2:II; 3 pav.). Pamato fragmentas 48 cm storio, mūrytas iš raudonų gerai išdegtų plytų ir lauko riedulių. Vidutiniai plytų dydžiai 23,4–25,2x12,6–13,2x7,2–8 cm, būdingi XVII a. Iš lauko riedulių mūryta apatinė pamato dalis. Ji remiasi į XVII a. vidurio aikštės grindinį, slūgsantį 1,22 m gylyje. Pamato fragmentas yra dviejų aukštų pailgo stačiakampio mūrinio namo, stovėjusio XVIII a. II pusėje – XX a. viduryje Didžiosios Rinkos ŠR dalyje. Namas pastatytas po 1760 m. gaisro, per kurį sudegė miesto rotušė ir joje veikusios krautuvės. Pastačius namą, aikštės paviršius buvo paaukštintas ir išgrįstas lauko rieduliais.

III horizontas su XVII a. vidurio aikštės grindiniu atkastas 1,22 m gylyje. Jį sudaro grindinio lauko rieduliai, dėti ant 15 cm storio pilkšvo smėlio (2:5 pav.). Tarp riedulių susidariusiame 2–3 cm juodžemio (purvo) sluoksnyje atkasta XVII a. vidurio molinių indų šukių ir sidabrinis Zigmanto III Vazos pusantrokas su 1621 m. data.

IV horizontas su XVII a. I pusės – XVII a. vidurio sluoksniu atkastas 1,38 m gylyje. Jį sudaro 12–15 cm storio aikštės grindinio pilkšvas smėlis (2:6 pav.). Tai ankstyviausias aikštės sluoksnis, kuris liudija, kad Didžiosios Rinkos paviršius nuo XVII a. I pusės iki II Pasaulinio karo buvo paaukštintas per 1,2 m.

V horizontas atkastas 1,5 m gylyje. Jį sudaro 30 cm storio kietai sumintas juodžemis su smulkiais akmenukais ir sutrūnijusios medienos likučiais (2:7 pav.). Šiame sluoksnyje atkasta XIV a. I pusės – XV a. I pusės lipdytos ir apžies-

tos keramikos šukių. Jos liudija, kad sluoksnis formavosi XIV–XVI a. I pusėje ir siejamas su Kėdainių sodžiumi, įsikūrusiu XIV a. pradžioje dešiniojoje Nevėžio pakrantėje bei XV a. I pusėje – XVI a. I pusėje buvusia gyvenviete. Sodžiaus ir gyvenvietės liekanos su medinio užstatymo fragmentais 1992 m. atkasti 85 m atstumu į P nuo žvalgytos vietos (*LIIR*, f. 1, b. 2004a).

VI horizontas atkastas 1,94 m gylyje aikštės P dalyje. Jį sudaro 88 cm storio juodžemis su medinės statybos atliekomis, supiltomis į 88 cm gylio neaiškaus dydžio daubą. Juodžemyje gausu pjuvenų, skiedrų, kuoliukų, karčių ir lentų fragmentų. Tarpsluoksnių juodžemyje nėra, todėl manoma, kad dauba užpilta vienu metu, lyginant žemės paviršių. Juodžemyje atkastos lipdytos ir apžiestos keramikos šukės patvirtina, kad dauba užpilta XIV a. pradžioje, įkuriant sodžių, o anglies išdagos gabalas liudija balų rūdos gaivinimą jame.

Natūralų paviršių aikštės Š dalyje 1,8 m gylyje sudaro pilkai rausvas priesmėlis su priemolio priemaiša. Šis priesmėlis yra Nevėžio slėnio sąnašos, suneštos potvynių, polaidžių ir šaltinių, tekėjusių iš dešiniosios viršutinės upės terasos. Aikštės viduryje ir P dalyje natūralų paviršių sudaro Nevėžio senvagės pilkas aliuvinis priesmėlis, slūgsantis 1,85–2,6 m gylyje. Priesmėlis šlapias, skleidžia aitrų dumblo kvapą. Jį atkasus, iš šlaitų ir dugno ėmė sunktis vanduo. Senvagė, turimais duomenimis, nuo dabartinio pėsčiųjų tilto per Nevėžį eina įkypai stačiakampės aikštės PV kryptimi.

3 pav. XVIII a. II pusės mūrinio namo pamato ir po juo buvusio XVII a. vidurio aikštės grindinio fragmentai. A. Juknevičiaus nuotr.

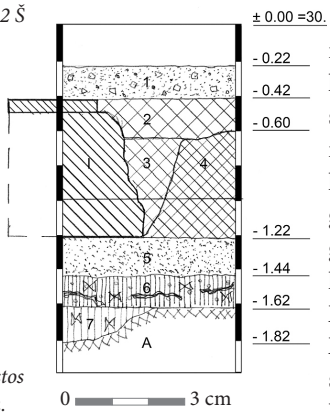
Fig. 3. Fragments of a second half of the 18th-century masonry house foundation and the paving from a mid-17th-century square under it.

4 pav. Perkasos ir XVIII a. II pusės pamatų vaizdas. A. Juknevičiaus nuotr.

Fig. 4. The trench and the second half of the 18th-century foundation.

5 pav. Kultūrinio sluoksnio pjūvis šurfo 2 Š šlaite: 1 – žvyras, maišytas su skalda, – rekonstruojamos aikštės sluoksnis; I – mūrinis pamatas – XVIII a. II pusės namo V pamatas; 2 – pilka maišyta žemė – pamato vidaus užpylimo sluoksnis; 3 – pilka maišyta žemė – pamato duobės užpylimo sluoksnis; 4 – tamsiai pilka maišyta žemė – XVIII a. II pusėje aukštinant aikštės paviršių supiltas sluoksnis; 5 – balkšvas smėlis – XVII a. vidurio grįstos aikštės sluoksnis; 6 – sumintas juodžemis – XVI a. pabaigos – XVII a. I pusės negrįstos aikštės sluoksnis; 7 – juodžemis – XIV a. II pusės – XVI a. I pusės sluoksnis; A – Nevėžio slėnio sąnašos. A. Jukneviči aus brėž.

Fig. 5. The cultural layer profile in the N wall of test pit 2: 1 – gravel mixed with crushed stone, the layer from the reconstructed square; I – a masonry foundation, the W foundation of a second half of the 18th-century house; 2 – grey mixed soil, the foundation's inner fill layer; 3 – grey mixed soil, the foundation pit's fill layer; 4 – dark grey mixed soil, a second half of the 18th-century fill layer to raise the square's surface; 5 – whitish sand, the layer from the square paved in the mid-17th century; 6 – compacted black soil, the layer from the late 16th–first half of the 17th-century unpaved square; 7 – black soil, the layer from the second half of the 14th–first half of the 16th century; A – Nevėžis valley deposits.

2017 m. Didžiosios Rinkos aikštės ŠR dalyje ištirta 28 m^2 vandentiekio įvado vieta (1 pav.). Ji tyrinėta kasant 2–5 m ilgio, 1 m pločio šurfus, paliekant tarp jų 50 cm pločio kontrolines juostas. Kai kurių šurfų vietas pakoregavo išplatintas XVIII a. II pusės mūrinio namo V pamatas, atkastas 20 cm gylyje po dabartiniu aikštės paviršiumi – supilto žvyro ir skaldos sluoksniu (4 pav.). Išplatinto pamato vietose šurfai per 50 cm buvo išplėsti į R. Preparavus kontrolines juostas, iškasta 1 m pločio, 28 m ilgio ir 1,75–2 m gylio perkasa.

Atkastas 1,1–1,38 m storio kultūrinis sluoksnis su 4 horizontais: vienas horizontas su mūrinės statybos liekanomis yra XVIII a. II pusės, du horizontai – XVII a. vidurio grįstos aikštės ir XVI a. pabaigos negrįstos aikštės, vienas horizontas – XV a. vidurio – XVI a. I pusės gyvenvietės ir XIV a. II pusės – XV a. I pusės sodžiaus. I horizontas su XVIII a. II pusės mūrinės statybos liekanomis ir užpylimo sluoksniais atkastas 40 cm gylyje nuo H_{abs} 30,55 m. Statybų liekanas sudaro 21 m ilgio buvusio mūrinio dviejų aukštų namo V pamatas, jo PV kampas ir 4 vidinių patalpų pamatai. Viršutinės 50 cm pločio pamatų dalys mūrytos iš raudonų gerai išdegtų plytų, kurių vidutiniai dydžiai 27,8–30,1x12,9–13,5x6,5–7,1 cm. Plytų dydžiai būdingi XVII a., jos surištos balkšvu kalkių skiediniu. Apatinės išplatintos pamatų dalys mūrytos iš stambių lauko riedulių, kurie kaip ir plytos surišti balkšvu kalkių skiediniu. Pamatų apačios yra 70 cm pločio, remiasi į XVII a. vidurio aikštės grindinio smėlį ir vietomis į grindinio riedulius (5:I pav.). Atkastos 4 vidinių namo patalpų dalys užpiltos pilka ir pilkai rausva maišyta žeme, plytų duženomis, kalkių skiedinio trupiniais. Kokio dydžio būta namo, nežinia. Namas išmūrytas po 1760 m. gaisro, per kurį išdegė miesto rotušė, sudegė greta jos vienoje eilėje stovėjusios medinės bei mūrinės krautuvės. Pastarosios pavaizduotos 1661 m. abrise (Ciechanowiecki A., Z dziejów budowy zamku v Biržach, *Kwartalnik architektury i urbanistyki*, Warszawa, 1959, t. 4, p. 1–2), išvardytos 1727 m. miesto inventoriaus sąraše (*Vilniaus universiteto bibliotekos rankraščių skyrius*, f. 4, ap. 220, b. 17416). Sudegus krautuvėms

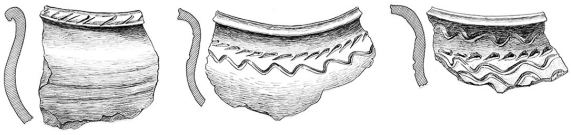
ir išdegus rotušei, aikštės ŠR dalyje pastatytas pailgo stačiakampio plano mūrinis dviejų aukštų namas. Pirmame jo aukšte veikė krautuvės, antrame buvo įrengtos gyvenamosios patalpos. Namas pavaizduotas XIX a. vidurio – XX a. vidurio miesto planuose ir XX a. I pusės nuotraukose, jis nugriautas po II Pasaulinio karo.

II horizontą 1,22 m gylyje sudaro 20 cm storio XVII a. viduryje grįstos aikštės balkšvas švarus smėlis su vietomis išlikusiais lauko rieduliais. Smėlyje gausu vandens geldelių ir smulkių kriauklių, liudijančių, kad jis iškastas iš upių pakrančių. Smėlis vietomis nukastas per 8–12 cm, o rieduliai nurinkti (5:5 pav.) XVIII a. II pusėje, aukštinat šią aikštės dalį ir ją pergrindžiant.

III horizontą 1,32–1,59 m gylyje sudaro 15–24 cm storio kietai sumintas juodžemis su smulkiais akmenukais, sutrūnijusios medienos likučiais, gyvulių kaulais. Tai negrįstos aikštės sluoksnis, kuris pagal stratigrafinę padėtį ir atkastas buitinės keramikos šukes datuojamas XVI a. pabaiga – XVII a. viduriu (5:6 pav.).

IV horizontą sudaro natūralaus paviršiaus – Nevėžio senslėnio – negiliose 16–20 cm daubose ir senvagės sąnašų paviršiaus daubose susiformavęs juodžemis (5:7 pav.). Jame atkasta gyvulių kaulų, XIV a. II pusės – XVI a. I pusės lipdytos ir apžiestos keramikos šukių (6, 7 pav.). Jos liudija, kad juodžemis senslėnio ir senvagės paviršių daubose susiformavo XIV a. II pusės – XVI a. I pusės laikotarpiu ir siejamas su XIV a. sodžiumi bei XVI a. gyvenviete. Pastarosios ir sodžiaus liekanos su medinio užstatymo fragmentais 1992 m. atkastos 85 m atstumu į P nuo tyrinėtos aikštės vietos (*LIIR*, f. 1, b. 2004a).

Buvęs žemės paviršius aikštės Š dalyje pasiektas 1,54–1,81 m gylyje, aikštės viduryje (perkasos P dalyje) – 1,6–1,64 m gylyje. Tai rausvas priesmėlis su priemolio priemaiša – Nevėžio senslėnio sąnašos. Ši aikštės dalis buvo apsemiama pakilusio Nevėžio ir senvagės vandens. Dideli potvyniai čia užfiksuoti tarpukario nuotraukose.

6 pav. XIV a. II pusės keramikos šukės. V. Trečiokienės pieš.

Fig. 6. Potsherds from the second half of the 14th century.

7 pav. XIV a. pabaigos – XV a. I pusės keramikos šukės. V. Trečiokienės pieš.

Fig. 7. Potsherds from the late 14th–first half of the 15th century.

The 2016–2017 Investigations in Didžiosios Rinkos Square, Kėdainiai

In 2016 and 2017, investigations were conducted at the sites of electric and water line service lines in Didžiosios Rinkos Square, Kėdainiai (Fig. 1). 29.2 m^2 were excavated at the site of an electric service line in the E part of the square in 2016 and a 1.5–2.2 m thick cultural layer with six horizons was unearthed (Fig. 2). Four horizons are from the paved square and date to the first half of the 20th–first half of the 17th century (Fig. 3), two from a 14th-century farmstead and a settlement dating to the first half of the 15th–first half of the 16th century.

In 2017, 28 m^2 were excavated at the site of a water service line in the NE part of the square and a 1.1–1.38 m thick cultural layer

with four horizons from the second half of the 14th–second half of the 18th century (Fig. 5) and the remains of masonry structure from the second half of the 18th century (Fig. 4) were unearthed. This last consisted of a 21 m long W foundation from a masonry two-storey house, the foundation's SW corner, and four interior wall foundations. The late 16th and mid-17th-century horizons consisted of layers from the unpaved and paved square, black soil layers from the second half of the 14–first half of the 16th century that contained contemporaneous pottery (Figs. 6, 7) and formed in shallow depressions in the old Nevėžis river valley, and alluvial deposits.

The ground's former surface in the excavated locations was reached at a depth of 1.54–2.6 m and consisted of the Nevėžis valley's reddish sandy loam with clay loam pockets and the old riverbed's grey alluvial sandy loam.

1 pav. Šurfas 2 Dvaro g. 21 iš ŠR. B. Dakanio nuotr.
Fig. 1. Test pit 2 at Dvaro St. 21, as seen from the NE.

Manvydas Vitkūnas,
Bronius Dakanis

Tyrinėjimai Kėdainiuose

2017 m. rugpjūčio–spalio mėnesiais atlikti archeologiniai tyrimai Kėdainiuose, šalia sklypų Dvaro g. 18, 21 ir Kranto 2-osios g. 11 (nuo Džiazo gatvės pusės).

Dvaro g. 18 ir 21, skirstomojo vidutinio slėgio dujotiekių iki sklypų ribų vietose žvalgomųjų tyrimų metu ištirti du 1,5x1 m dydžio šurfai (bendras 3 m^2 plotas). Taip pat žvalgytos tranšėjos, kastos dujotiekio įvadui, žvalgymų plotas – 5 m^2.

Šioje teritorijoje, Kėdainių senamiesčio V dalyje, lokalizuojama Kėdainių dvarvietė, kurios teritorija susiformavo XVI a. Greta 2017 m. vykdytų žvalgomųjų tyrimų, prie Dvaro g. 16, 19 ir J. Basanavičiaus g. 28 sklypų ribų, dujotiekio įvadų vietose, žvalgomuosius tyrimus 2017 m. atliko K. Duderis. Buvo ištirti 5 šurfai (bendras plotas – 5 m^2) bei atlikti žvalgymai apie 2,7 m^2 plote, fiksuoti XX a. kultūriniai sluoksniai. Ties sklypu Dvaro g. 16 fiksuotas apie 3 cm storio žvyro sluoksnelis, kurį, tyrėjo manymu, būtų galima sieti su 2007 m. A. Juknevičiaus tyrimų J. Basanavičiaus g. 24 sklype metu fiksuotu analogišku žvyro sluoksneliu (jį A. Juknevičius priskyrė XVII–XIX a. buvusiam dvarvietės kiemui). 2007 m. čia ištirta 10 įvairaus dydžio perkasų (bendras plotas – 137 m^2). Tyrimų metu fiksuotas 16–44 cm storio kultūrinis sluoksnis, kurio apatinis horizontas datuojamas XVII a., o viršutinis – XX a. I puse. Tyrėjo manymu, tirtoje vietoje XVII–XIX a. yra buvęs dvarvietės kiemas, o XX a. II pusėje – pradinės mokyklos kiemas (*ATL 2007 metais*, 2008, p. 251–253).

2017 m. vykdytų tyrinėjimų metu šurfe 1 (Dvaro g. 18), pilkos ir molingos žemės sluoksnyje, iki 85–92 cm gylyje rasta TSRS 1954 m. 20 kapeikų moneta ir XIX–XX a. buitinės keramikos šukių. Šurfe 2 (Dvaro g. 21) iki 55–78 cm gylio fiksuotas tamsai pilkos žemės su priemoliu sluoksnis (1 pav.), kuriame rasta daug XIX–